

4. Döddesfång
 1. Döddesfång
 2. Döddesfång
 3. Döddesfång
 4. Döddesfång

5. Döddesfång
 6. Döddesfång
 7. Döddesfång
 8. Döddesfång
 9. Döddesfång

10. Döddesfång
 11. Döddesfång
 12. Döddesfång
 13. Döddesfång
 14. Döddesfång

15. Döddesfång
 16. Döddesfång
 17. Döddesfång
 18. Döddesfång
 19. Döddesfång

Döddesfång

Den Andra:

14. Men stod jag om natten i gungande stäf,
 Och den ensliga vägen rdt,
 Då hörde jag Nornorna vraka sin wäf,
 I den storm genom rymden stöt.
 Vist men'fornas öden är böljornas swell:
 Väst är wara färdig för medgång som fall,
 Uppå hafwet.

15. Jag tjugu år spilt — då kom ofården snar:
 Och sijn nu begärer mitt blod.
 Han känner det wäl, han det förr druckit har,
 Der hetaste striden stod.
 Det brinnande hjerta det flappar så fort:
 Det snart skall så swalka å Enlig ort
 Uti hafwet.

16. Dock flagar jag ej mina dagars tal:
 Snabb war, men god, deras fart
 Det går ej en wäg blott till gudarnes sal;
 Och bättre är hinna den snart.
 Med dödsfång de ljudande böljor gå,
 På dem har jag lefwat — min graf skall jag få
 Uti hafwet.

17. Så sjunger på ensliga flippans hall
 Den fleppsbrotne Wiking bland bränningars
 swell —
 I djupet sijn honom rifwer —
 Och böljorna sjunga åter sin sång,
 Och vinden weplar sin lekande gång:
 Men den tappres minne — det blifwer.

1. Döddesfång
 2. Döddesfång
 3. Döddesfång
 4. Döddesfång
 5. Döddesfång
 6. Döddesfång
 7. Döddesfång
 8. Döddesfång
 9. Döddesfång
 10. Döddesfång
 11. Döddesfång
 12. Döddesfång
 13. Döddesfång
 14. Döddesfång
 15. Döddesfång
 16. Döddesfång
 17. Döddesfång
 18. Döddesfång
 19. Döddesfång

GS 751

Twenne nya och wadtra

W i s o r.

Den Första:

En rik Bondes Frieri.

Greta Ellä, och dej vill jag ha — san; ic.

Den Andra:

Wifingens Dödsfång.

Wid femton års ålder blef stugan mig trång, ic.

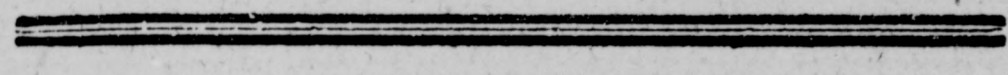

Jönköping,

tryckt hos J. A. Björk, 1855.

11. Svarer författaren, svarer på alla frågor — san.
 Uti gläddes jag i san.
 10. Det är ett stort barn som står i san.
 9. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.
 8. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.
 7. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.
 6. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.
 5. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.

9. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.
 8. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.
 7. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.
 6. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.
 5. Svarer på alla frågor, svarer på alla frågor — san.

Och värmdar spela i dal och i höjd,
 Och strömmarne, fria, ströta med fröjd
 Ut hafwer.

Den Första:

Greta lilla, ack dej vill jag ha — san,
 Sådant skulle, tycker jag, gå bra — san;
 Tycker du så äfwen,
 Slå mig raffe i näfwen,
 Så är saken afgjord, ha, ha, ha! — san.
 2. Se du wet jag eger gård och grund — san,
 Norr om kyrkan, i den gröna lund — san,
 Der är trefligt grusligt,
 Och om natten ljusligt,
 När man söfves in af joneblund — san.
 3. Blåsen, som du wet står i mitt stall, — san,
 Är en dugtig häst i alla fall — san;
 Säg du hur han stampar,
 Stålligast bland kampar,
 Hvarje helgedag på kyrkans wall? — san.
 4. Majros är min alldrabästa ko — san,
 Gullros ej stort sämre, må du tro — san.
 Dertill twenne qwigor,
 Smärta, liksom pigor,
 Det blir mjölk och smör och ost, jo, jo! — san.

10. Då grep mig det fordna, osynliga band,
 Mig lockade båljornas ras.
 Jag strödde mitt guld öfwer städer och land,
 Och slog min krona i kras.
 Och fattig som förr, med ett skepp och ett swärd,
 Drog mot okända öden i wikingafärd
 Uppå hafwer.
 11. Som vinden frö vi lekte med lust
 På fjerran swallande sjö.
 Vi menniskan sågo på främmande kust
 På samma sätt lefwa och dö.
 Bekymren med henne stads bosätta sig;
 Men sorgen, hon känner ej wikingens stig
 Uppå hafwer.
 12. Och åter bland kämpar jag spejande stod
 Efter skepp i det fjerran blö.
 Kom wikingafegel — då gällde det blod:
 Kom främman — så fick han gå.
 Men blodig är segren den tappre wärd,
 Och wikingawänskap, den knytes med swärd
 Uppå hafwer.
 13. Stod jag mig om dagen å gungande skaf,
 I glans för mig framtiden låg,
 Så rolig, som swanen i gungande såf,
 Jag fördes på brusande wäg.
 Mitt war då hwart byte som kom i mitt lopp,
 Och frött, som omätliga rymden, mitt hopp,
 Uppå hafwer.